

rovněž právem vytýká. Již plen. rozhodnutím býv. nejv. soudu ve Vídni ze dne 17. června 1913, č. Pres. 159/13 (jud. č. 204, Právník 1913, str. 566, Now. sb. č. 1503) byla rozřešena dříve sporná otázka v ten rozum, že bolestné jest děditelné a přenositelné, když již bylo buď smluvně (smírem) uznáno neb poškozeným samým na soudě, a to v určité ciferně stanovené výši uplatňováno. Od té doby jest názor tento jak judikaturou, tak i právní vědou zachováván a uznáván, a to i naším nejv. soudem (č. 2722 a 2866 sb. n. s.); pro uvažování opakování odkazuje se na odůvodnění citovaného judikátu, jež i náš nejv. soud sdílí a od něhož neshledává ani v souzeném sporu příčiny se odchýliti.

Žalobce ani netvrdil, že jeho manželka o bolestném smír uzavřela nebo je soudně uplatňovala, proto nárok není postupitelný a cesse jeho nemá platnosti.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 2. září 1932, čís. Rv 171/32. J. Valeček.

Rozsah alimentálních nároků nemanželského dítěte. Objem povinnosti nemanž. otce určený rozsudkem může být změněn jen v řízení sporném.

Z důvodů rozhodnutí nejv. soudu: Nemanželské dítě má vůči otci podle § 166 obč. zák. nárok na výživu, vychování a zaopatření přiměřené jeho jmění, nikoli však přiměřené jeho stavu (§ 139 obč. zák. »anständiger Unterhalt«, úsudkem z opaku).

Poměr otce nemanželského k dítěti jest podstatně poměrem dlužníka k věřiteli. Povinnost vyživovací trvá podle obdoby § 411 obč. zák. po tak dlouho, dokud dítě není s to, aby se samo uživilo, a pomíjí nadobro, jakmile této způsobnosti na bylo, bez ohledu na to, zda a kolik vydělá, zda občas je bez zaměstnání a výdělku. Nepadá na váhu možnost, nýbrž způsoblost vlastní výživy. Způsoblost tato musí však býti úplná, t. j. taková, by dítěti zajišťovala možnost uplatniti se ve svém oboru plně, by dítě bylo zaopatřeno (rozh. čís. 10.973 sb. n. s.).

Žalobce jest vyučeným strojním zámečnickem, jeho matka bývala číšnicí, pak byla zaměstnána u fy Ch. a jest nyní u rodičů.

Žalovaný má, jak zjištěno, slušné 22.174 Kč ročně, má ve výživě manželku a dvě manželské děti a jest nemocen sám i jeho manželka. Platí na výživu žalobcovu 200 Kč měsíčně, což jest zjištěným jeho majetkovým poměrům přiměřeno.

Názor dovolatelův, že jest otec povinen platiti nyní zvýšený náklad, jež stojí návštěva průmyslové školy v H., když poručen-
ský soud rozhodl, že školu navštěvovati může, není opodstatněn. Otec bránil se tomuto rozhodnutí a nesouhlasil s ním a není

rozhodnutí to pro jeho vyživovací a zaopatřovací povinnost směrodatno, vždyť objem jeho povinnosti nebyl určen v řízení nesporném, nýbrž rozsudkem, a nemohl býti též změněn v řízení mimosporném, nýbrž, jak bylo již rozhodnuto usnesením nejv. s. ze dne 17. listopadu 1927 č. j. R F 970/27, jen rozsudkem.

Usnesení soudu poručenského o způsobu dalšího vychování nemanželského dítěte, zejména o tom, zda má se věnovati studiím čili nic, víže sice poručníka, matku dítěte a i nezletilého samého, nikoli však otce, jenž není účastníkem řízení nesporného a má vůči dítěti v podstatě postavení dlužníka, jehož povinnost byla v tomto případě pravoplatně určena rozsudkem a jen opětovným rozsudkem může býti změněna.

Poněvadž vyučení zámečnictví poskytuje 18letému, nyní již 20letému nezletilci dostatečný zdroj obživy, a majetkové poměry otcovy se nezlepšily, nýbrž naopak značně zhoršily, není odůvodněno, jak správně již uznaly nižší soudy, zvýšiti vyživovací povinnost otcovu, a nemohlo proto dovolání míti úspěch.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 7. dubna 1933
č. j. R v 1804/31/1. Dr. Jar. Koutník.

Lze společníka veřejné obchodní společnosti (čl. 85 a násl. obch. zák.), jehož jména užito ve znění firmy s následujícím dodatkem »a spol.«, považovati někdy i za pouhého figuranta beze všech společenských práv, když společník ten jest obdařen jménem, které v obchodním styku nabylo zvuku?

Námitkám firmy »Prokop Skorkovský a syn«, podaným proti zamýšlené protokolaci firmy »Skorkovský a spol. v Humpolci«, krajský soud v K. H. nevyhověl.

Rovněž vrch. soud v P. nevyhověl stížnosti firmy Prokop Sk. a syn, přes to, že uváděla, že podobné znění povede k omylům při poštovní dopravě, ježto firem podobného znění jest v Humpolci více, že jeden společník (Skorkovský) jest osobou nastrčenou, která se v obchodu vůbec nezúčastní, a že dostává od žalované firmy určitý paušál bez povinnosti ke konání nějaké obchodní činnosti, k níž nemá ani potřebných schopností. Nejv. s. po opětovém provedení nového šetření, zejména i u úřadu živnostenského a po slyšení svědků dovolacímu rekursu nevyhověl z těchto důvodů:

Podle § 46 zákona z 19. června 1931 číslo 100 Sb. z. a n. může býti proti usnesení vyššího soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení soudu prvé stolice, podán rekurs k nejvyššímu soudu jen pro nezákonnost, zřejmý rozpor se spisy nebo zmatečnost.

Rekurentka opírá dovolací rekurs o nezákonnost. Leč dovolací soud přezkoumaj spisy, neshledal, že by napadené usnesení